

DUCHOVNÉ OZVĚNY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VI.

Apríl 2003

číslo 4

Naplň sa pokojom!

V predvečer vypuknutia vojny v Iraku, keď som nepokojný čakal na správy, plný bezmocnosti voči vývoju udalostí, plný chaosu a napätia, ma zaskočili moji známi výrokom, že miesto neprestajného sledovania správ sa mám naplniť pokojom. Nie že by to boli ľudia, ktorých netrápi situácia vo svete – naopak, sú v nej lepšie zorientovaní ako ja. Len si pripomenuli – a tým aj mne – že sila viery je v zápase o svet, ale súčasne aj v schopnosti v istom okamihu, kde sa z našej strany nič nedá, pustiť veci. Nie je to rezignácia, len sústredenie sa na to, čo zostáva, čo meniť môžeme. Viem, že to nie je jednoduché, ale zdá sa, že je to jediná pozitívna možnosť. Podobne ako životné zápasy môžu niekedy človeka priviesť k väčšej sústredenosti, nie iba strachu a nepokoju. K sústredeniu na využitie toho, čo ešte zostalo, síl, ktoré ešte sú. Viem, že človek z milióna len ťažko môže ubrániť ľudskosť vo vzdialenej krajine. Viem, že napriek snahe nezabudnúť, že každá vojna prináša utrpenie nevinných, sa stále nevieme poučiť. Ale aj tak - ba možno práve preto - nezostáva iné, ako sa cez všetky zlé udalosti týchto dní sústrediť na to, aby sme ľudskosť, svoj čas a svoju silu nepremárnili v najbližšom okolí.

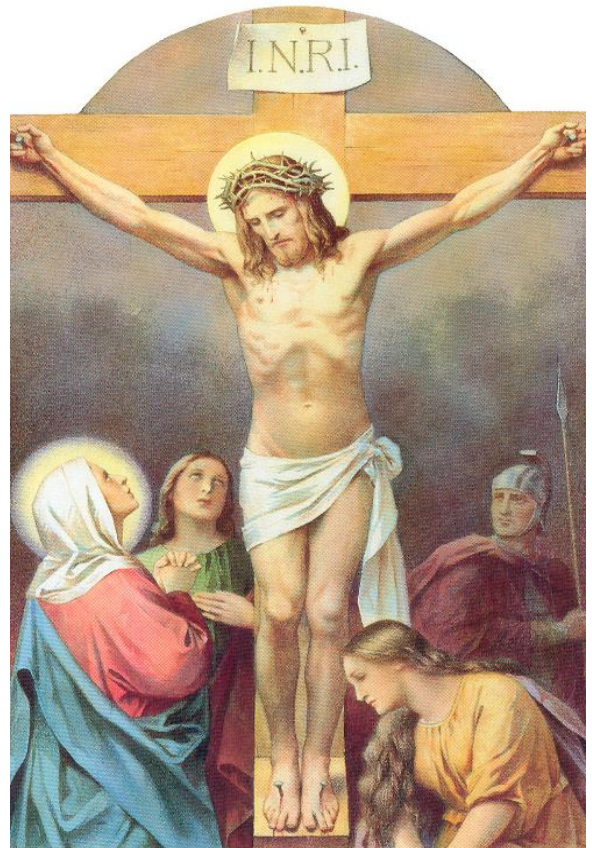
Peter Cibira

UTRPENIE – KRÍŽ *PREČO JE TU?*

K otázkam, ktoré často nahľadávajú našu vieru v dobrotu milujúceho Otca, patrí aj otázka: Prečo, Pane, toľko utrpenia? Pred náš zrak sa nám dostávajú obrázky znázorňujúce hnijúce brlohy a getá, špinavé indické slumy, väznice a trestné tábory, útulky pre bezdomovcov... Neraz nám myseľ blúdi pri pokuse zmierniť ideu milujúceho Boha so zúfalstvom a utrpením. Prečo Boh toleruje také veci ako hlad, vojny, utrpenie tisícov nevinných? Ako môžeme veriť v jeho lásku?

Odpovedí bolo v dejinách veľa. Predsa však nestačia. Jedna z tých odpovedí, aj keď určite nie vyčerpávajúca, je aj v nasledujúcom príbehu, ktorá môže inšpirovať, i keď nie úplne odpovedať:

„Keď dcérka mala štyri roky, pokúšala sa navliecť niť do suchých orieškových koláčikov. Bolo to pre ňu veľmi ťažké. Pri každom pokuse sa pichla do prsta a niekoľkokrát jej tiekla krv. Sledoval som ju, ale ona o tom nevedela. Len skúšala a skúšala. Moja prvá myšlienka, hneď ako som zbadal kvapku krvi, bolo urobiť to za ňu. Ale bol som múdry a zdržal som sa, lebo som si povedal, že to musí sama dokázať. Podarilo sa jej to o päť minút. Vyšiel som zo svojej skrýše a ona zvolala: Ocko, ocko, pozri, čo som urobila! Bola z toho taká nadšená, že úplne zabudla na bolesť. V tej chvíli bola pre ňu bolesť dobrá.“

Apoštolát modlitby na mesiac apríl:

- **Všeobecný:** Aby tí, čo zastávajú úrady a majú zodpovednosť v Cirkvi, dávali žiarivý príklad vlastného života v poslušnosti voči vedeniu Ducha Svätého.
- **Misijný:** Aby klerici, laici a rehoľníci, muži i ženy, ktorí pracujú v misijných krajinách, žili všeobecné povolanie k svätosti a prinášali svedectvo o ňom.
- **Úmysel KBS:** Za spasiteľné prijímanie sviatostí, najmä sviatosti zmierenia a Eucharistie, aby sme boli schopní milovať Boha a ľudí.

Náš Otec predvída bolesť, ktorá je potrebná z dôvodu, ktorému teraz nemusíme rozumieť, ale je dôležitá pre naše určité dobro. Veríme v Boha, ktorý je súcitný. Boh pocítil chuť utrpenia vo všetkých časoch dejín. Sám ho niesol. Zostúpi priamo do neho tým, že sa zavesil na kríž. Ak chceme byť s Bohom, musíme byť aj s utrpením!

Každé tvoje utrpenie má hlboký zmysel, je vzácne v očiach nášho Boha.

G.M.

Okamih detí

Detský život, ktorého stredom je len škola s domácimi úlohami, je nudný a prázdny. Už filozof Platón pred viac ako 2400 rokmi povedal: „Bez radosti je človek nanič!“ Škola je povinnosť, málokedy radosť. Žiaľ, niektorí rodičia nevnímajú, že dieťa by malo mať aj radosti, ktoré nespočívajú len v materiálnych veciach, zmrzline, gumených medvedíkoch, kine, bábikách, autíčkach... To je kúpená radosť! Dieťa sa síce môže tešiť, ale nerozvíja sa a nerealizuje sa. To je pravdepodobne aj dôvod, že deti bývajú tak neuveriteľne nevďačné, čo nás dospelých hnevá: „Aspoň by si mohol babke poďakovať, keď išla s tebou do kina!“

Aby sa dieťa mohlo realizovať, potrebuje voľnú hru. Len pri nej môže uplatniť tvorivé jednanie a osobné predstavy. Dieťa, ktoré sa nevie samo zahrať alebo nechce a sťažuje sa na nudu, je buď choré, alebo duševne narušené vo svojich duševných schopnostiach. Bez rozvíjania vlastnej tvorivej fantázie nemôže človek plodne zhodnotiť v živote ani školské vedomosti, pretože duch a duša sa slobodne rozvíjajú len pri hre. Hra je akousi meditáciou dieťaťa, patrí k nej aj majstrovanie, maľovanie. Aby sme nerušili jeho osobný rozvoj, nesmieme dieťaťu hru predvážať, napr. pri maľovaní: „Ukázala som mu, ako sa správne kreslí strom!“ alebo: „Teraz ti ocino postaví poriadny dom!“

Martin je učiteľke v materskej škôlke nápadný tým, ako špatne maľuje. Nevie prakticky nič nakresliť a len tak čmára. Po dlhšom vypyptovaní matka priznáva, že ho chcela naučiť správne kresliť a maľovať, viedla mu ruku a jeho prvé detské pokusy mu preškrkala. Takým postupom však zničila slobodný rozvoj dieťaťa.

Nesmieme deti okamžite opravovať, keď sa im pri hre, stavaní alebo maľovaní niečo nepodarí. Deti majú svoje chyby sebakriticky zlepšovať samy. Ani staršie deti nemajú premúdreloú kritikou tých mladších zneisťovať.

Dnes vieme, že hrou rozvíja dieťa nielen fantáziu, ale v rôznych rolách sa pripravuje na budúce životné úlohy (napr. hra na otca a matku), v hre spracúva aj svoje problémy a strach. Deti totiž nevedia o svojich problémoch hovoriť, ale vedia ich „odhrať“, aj keď nám dospelým zmysel ich hry často uniká, a preto ich neberieme dostatočne vážne.

Podľa knihy: HAASOVÁ, I.: Ostatní deti smějí všechno, PORTÁL, PRAHA, 1991

Takí sme boli

Pamätáte si na dvadsiaty apríl. Že nie? Čas tak strašne letí. Uplynul skoro rok. Bolo nás presne 99, boli sme plní túžob a očakávaní. Práve v tento deň sa z nás stali „dospelí kresťania“. Áno boli sme to my birmovanci. Pravidelne každý piatok sme sa stretávali na fare. Určite si na naše piatočné stretnutia dobre spomínate. Medzi tými 99 boli nielen deti, ale aj dospelí. Snažili sme sa spoločne za pomoci našich animátorov lepšie pochopiť zmysel viery. Naučiť sa, že viera môže byť pre človeka oporou a môže ho veľmi obohatiť. Atmosféra na stretnutiach bola vždy veľmi pokojná a priateľská. Hoci sme dostávali aj domáce úlohy a museli sme sa trochu aj potrápiť, určite to nebolo ako sedieť v škole a zaoberať sa s niečím, čo nás možno ani nezaujímá. Každý si z toho množstva nových vecí a zážitkov odniesol niečo do života.

Ceny za literatúru

Dňa 18. februára 2003 na sviatok patróna umelcov FRA ANGELIKA boli po prvýkrát odovzdané ceny umelcom, ktorí sa v oblasti kultúry najviac pričínili o rozvoj kresťanských hodnôt

na Slovensku. Medzi 13 ocenenými bol náš rodák PhDr. Viliam Turčány, ktorý 24. februára 2003 oslávil 75. narodeniny. Cenu prevzal v Primaciálnom paláci v Bratislave. Sme radi, že sa i my môžeme pridať k tým gratulantom, ktorí mu prajú zdravie, ktoré je základom pre pokračovanie jeho bohatej básnickej a prekladateľskej činnosti.

7. marca 2003 v Palárikove Nadácia Matice Slovenskej odovzdala ceny za r. 2002. Náš rodák PhDr. Blahoslav Hečko dostal cenu

Zo začiatku sme nepoznali jeden druhého. Boli sme nesmelí a bojazliví. Všetkých nás ale spájala jeden cieľ. Strávili sme spolu veľa času. Postupne sme pootvorili dvere do nášho srdca. Stali sa z nás priatelia. Upevnili sme našu vieru. Niektro možno stretol svoju spriaznenú dušu. Nemyslíte si aj vy, že je to to najcennejšie, čo nám život môže dať? Je to niečo, čo nás drží a núti bojovať. Toto všetko sme získali aj zásluhou našich animátorov.

Úprimne by sme chceli poďakovať všetkým za ich snahu, ochotu a pomoc za čas, ktorý nám venovali. Boli sme ako jedna veľká rodina. Zrazu sa ale všetci rozprchlí. Každý akoby vyletel z tohto spoločného hniezda a vybral sa svojou vlastnou cestou. Preto je ťažké odhadnúť aké dojmy a pocity ostali v srdciach každého z nás. Bolo by krásne, keby sme sa mohli všetci ešte aspoň raz stretnúť a zaspomínať si na spoločné chvíle. Chceme nielen birmovancov, ale aj vás všetkých, ktorí ste stáli pri nás a prežívali spolu s nami tieto vzácne okamihy pozvať na našu spoločnú výročnú svätú omšu.

M.V.D.

J. C. Hronského za literatúru in memoriam, ktorú prevzala jeho manželka Marína Hečková. V r. 1999 prevzal toto ocenenie v sídle Matice Slovenskej náš básnik Viliam Turčány. S hrdosťou som si pomyslel, že Suchá nad Parnou ako jediná obec na Slovensku má dvoch nositeľov tejto ceny. A nám že zostáva a zostane ich dielo. Ale zostane aj ocenenie a o to viac hrdosť a obdiv v srdciach rodákov, teda v našich srdciach.

Ludovít Štefánek

Na ranči „Zelená lúka“

Sclerosis multiplex! Bojuje s ňou veľa ľudí. Človek, ktorý patrí medzi mojich priateľov, a ktorého mám rada, ešte nedávno patril v našej obci medzi najlepších futbalistov.

Hodiny tréningov, disciplína a pevná vôľa mu teraz pomáhajú v hľadani možnosti ako pomôcť nielen sebe, ale aj jeho priateľom trpiacim na toto ochorenie.

Preto prinášame tento článok

H.T.

Ferko Kráľovič o tomto zdravotnom probléme hovorí:

Čo znamená pre nás sclerosis multiplex a Vaša pomoc?

Pod diagnózou sclerosis multiplex (SM) sa skrýva mnoho symptómov, ktoré sa u každého pacienta prejavujú rôzne. Stretávame sa s mnohými formami postihnutia, pričom dvaja ľudia nebudú mať presne to isté rozloženie a silu symptómov. Máme rôzne príznaky, v rôznych obdobiach a v rôznych stupňoch sily. Objavovanie symptómov je pre nás pochopiteľne alarmujúce. Je to zákerná choroba a vkráda sa nepozorovane.

Ak sa človeka zmocní, tak je to ešte v období vývinu mladých ľudí. Je to organické neurologické ochorenie a v poslednej dobe sa šíri tak, že asi bude rozšírené práve tak, ako rakovina. Pretože SM je sklerózou mozgu, napadá centrálny nervový systém, ktorý reguluje celý pochod v tele. Dochádza k poškodeniu, až rozpadu myelínových obalov nervov. Podľa toho, či sa to deje v mozgu, mieche, alebo v mozočku, vznikajú rôzne formy porúch, ktoré sa prejavujú početnými obrnami. Objaví sa porucha rovnováhy, chôdza sa stáva neistou, svaly nôh postupne ochabujú, až sa len ťažko udržíme na nohách. Nastávajú ťažkosti pri kontrole a pohybe nôh i rúk. V priebehu choroby sa ochrnutie šíri aj na ostatné orgány. Časté sú poruchy zraku, dvojité videnie a problémy s udržaním moču i stolice. Symptómy sa zhoršujú, ak sme unavení, stresovaní, rozrušení, bojíme sa, sme znepokojení, alebo trpíme na nejaké bežné ochorenie ako je prechladnutie, alebo chrípka, infekcia či zranenie. Vplyv týchto zdanlivo nesúvisiacich podmienok je skutočný a nemal by sa ignorovať. Rovnako zlý je i strach z poznania, že na celom svete nepoznajú liek, ktorý by nás vyliečil. Žijeme v neistote, ako sa bude choroba vyvíjať, čo sa môže stať a tiež s pocitom, že celá naša budúcnosť aj budúcnosť našich detí je zrazu ohrozená.

Strata mobility a s tým súvisiace psychické depresie často zapríčiňujú izoláciu od okolitého sveta. Chorí ľudia sa uzatvárajú do seba, sú deprimovaní, stres a beznádej vedú k ďalšiemu zhoršovaniu zdravotného stavu.

Absolvovanie rekondičného pobytu je jeden z najúčinnějších liekov, ktorý sme doteraz poznali. Ďalším liekom pre postihnutých SM je HIPOTERAPIA (z gréckeho slova: hipo: kôň, terapia: liečba). Je to komplexná rehabilitačná metóda, ktorá vychádza z neurofyziologických základov na liečebné účely človeka. Samostatná terapia prebieha priamo v prírode. Teplo koňa priaznivo pôsobí na svalovú činnosť pri SM. Je najrozšírenejšou formou animoterapie - liečby využívajúcej pôsobenie zvierat na človeka. Pohyb koňa sa pri kroku prenáša na panvu, trup, ramenný pletenec a hlavu človeka. Z nich sa potom vracajú fyziologické podnety na dolné končatiny, ktoré sú odľahčené - to znamená nácvik chôdze spôsobom zhora nadol, čo nevie dosiahnuť žiadna iná rehabilitačná metóda.

Hipoterapia je jednou z liečebných procedúr v liečebných jódových kúpeľoch v Číži, kde chodím pravidelne. Tam som dostal nápad zorganizovať také niečo aj u nás doma v Suchej nad Parnou. Podmienky na to máme, preto som oslovil p. Igora Krchňáka i jeho dcéru Denisu, ktorým sa táto myšlienka zapáčila. Po niekoľkých stretnutiach na ranči Zelená lúka sme spísali dohodu. Vypracoval som projekt Hipoterapie a podal ho na Mestskom úrade v Trnave. Tam projekt schválili a finančne podporili sumou 8.000,- Sk. Nakúpili sme potrebné veci: voltážny pás, ochrannú prilbu, zhotovili sme nástupnú rampu a už sme boli iba krôčik od samotnej hipoterapie. Zopár stretnutí s koníkmi - to aby si na nás zvykli - a 18. mája 2002 sme prvýkrát nasadli na koňa. Ďalej sme sa stretali každú sobotu a jazdili na koníkoch pod vedením p. Denisy Izakovičovej, ktorej pomáhali Janka

Purgyiová a Marianka Roglová. Táto procedúra sa stala veľmi obľúbenou. Zúčastnilo sa jej 120 členov klubu SM a najazdili sme okolo 50 km. Filmovala nás Trnavská televízia, fotografie z našich jazd boli uverejnené v časopise Nádej. O stretnutie s nami má záujem i vedenie kúpeľov Číž, kde sme prehrali kazetu s našou Hipoterapiou.

Tento rok by sme znovu chceli pokračovať v liečbe na Zelenej lúke u p. Igora Krchňáka a touto cestou jemu a jeho dcére i všetkým, ktorý nám vychádzajú v ústrety za seba aj za všetkých členov klubu SM ďakujem za podporu.

František Kráľovič.

... čo ešte zostáva, je poézia vína.
**Buď pozdravená, svätá zeme hlina,
 za zázrak viniča, za strapce opojné.
 Za búrku v mieri a za mier vo vojne.**
 (Ján Smrek: Už smútok preteká)

Náš spolok

Pravdepodobne je Vám všetkým známe, že v našej obci bol v auguste r. 2001 založený Spolok vinohradníkov a vinárov. Podnet založiť takýto spolok vznikol z toho, že naša obec Suchá nad Parnou v zmysle zák. č. 332/96 Z.z. bola menovaná ako vinohradnícka obec a začlenená do Malokarpatskej vinohradníckej oblasti. Predpokladáme, že toto zaradenie našej obce vychádza skôr z vinohradníckych tradícií ako zo súčasného vinohradníctva u nás. V skutočnosti vinohradnícka výroba upadala od zániku súkromného vlastníctva viníc až po súčasnú dobu.

V snahe obnoviť vinohradnícku výrobu a výrobu kvalitných vín, sme prišli s myšlienkou založiť vinohradnícky spolok. Podporu tejto veci sme našli tiež vo vedení obce. Vznikol prípravný výbor, a tak došlo k založeniu Spolku vinohradníkov a vinárov v Suchej nad Parnou. Spolok vznikol na ustanovujúcej schôdzi 23.8.2002 ako občianske združenie v zmysle zákona o združovaní občanov. Po spracovaní a schválení stanov bol riadne zaregistrovaný na Ministerstve vnútra SR. Členstvo v spolku prijalo 20 osôb. V súčasnej dobe má spolok 31 členov a podľa záujmu niektorých občanov predpokladáme, že počet členov sa ešte zvýši. Spolok je ochotný prijať všetkých, predovšetkým vinohradníkov, vinárov, priateľov a znalcov vín, ktorí prejavia záujem o členstvo v spolku a chcú sa vinohradníctvu a vinárstvu aktívne venovať.

Naše aktivity sú zamerané na rozšírenie vinohradníctva v obci, na skvalitnenie výroby vín, aby sme v tomto nezaostávali za ostatnými obcami Malokarpatskej vinohradníckej oblasti. Za tým účelom sme doteraz uskutočnili prednášku na tému: „Zber hrozna a jeho spracovanie“, ďalej návštevu súkromnej vinárskej firmy Pegas Častá s cieľom oboznámiť sa s postupmi pri tvorbe

a zrení vína. Vo februári 2003 bola vykonaná prednáška na tému: „Rez viniča podľa odrôd a prvá chemická ochrana.“ Pri tejto príležitosti sa uskutočnila degustácia vlastných vín členov spolku. Hodnotených bolo 30 vzoriek vín a možno konštatovať, že vína boli ocenené ako dobré a veľmi dobré.

V tomto roku by sme chceli uskutočniť exkurziu do niektorej blízkej vinohradníckej oblasti v susednom Rakúsku, kde je vinohradníctvo na vyššej úrovni ako u nás. Udržiavame kontakty s vinohradníckymi a vinárskymi odborníkmi, s vedeckými pracovníkmi, aby sme získali čo najviac nových poznatkov pre túto činnosť.

Stanovy spolku a naše aktivity sú zverejňované v informačnej tabuľi pred kultúrnym domom.

Z uvedeného vyplýva, že našim cieľom je, aby sa rozšírila vinohradnícka výroba a najmä skvalitnila výroba vín v našej obci. Budeme nabádať našich členov, aby sa zúčastňovali na výstavách vín, a tak sa mali možnosť porovnať s inými vinármi.

Nechceme propagovať víno ako alkoholický nápoj, ale napriek tomu máme názor, že fľaša kvalitného vína na stôl patrí.

Z knihy Františka Kohouta „O VÍNĚ“:

Stôl bez vína je organ bez mehov,

žena bez vlasov

a rodina bez detí.

Tiež z pohľadu zdravej výživy by sme si mali aspoň pre samozásobenie dopestovať dostatok kvalitného stolového hrozna (veď pri dnešných cenách vína a hrozna je to hlavná cesta ako si toto pre vlastné rodiny zabezpečiť). V našej obci na to podmienky máme.

Vedíme poradenskú činnosť pre vinohradníkov a vinárov a boli by sme radi, keby sa ľudia o poradenstvo viac zaujímali. Chceme, aby sa vinohradnícka výroba v našej obci rozšírila a vrátila obci zašlú vinohradnícku tradíciu. Radi by sme poradili záujemcom o nové výsadby viníc, oboznámili ich s novými odrodami a tak pozdvihli vinohradnícku výrobu u nás.

Ing. Milan Hutár
 predseda SVVS

Suchovská 15-tka

V sobotu 22. februára 2003 sa uskutočnil ďalší ročník cestného behu - Suchovská 15-tka. Už tradične sa beží asfaltovým okruhom, ktorý meria 2550 metrov. Muži bežia 6 okruhov a ženy 3 okruhy. Tento rok sme privítali spolu 56 pretekárov. Mužov 49 a 7 žien. Najstarším účastníkom bol 78 ročný Tiborko Vaňo, ktorý sa týchto pretekov zúčastňuje každý rok. Reprezentuje klub TRISTANPRESS Topoľčany a pochádza z obce Chrabrany. Už pri prezentácii nebolo možné prehliadnúť tohto drobného, sympatického a veselého človeka. S hrdosťou poukazoval fotografie, výstrižky z novin a niektoré ocenenia získané na rôznych bežeckých súťažiach. Zabával nás veselými príhodami, ale nezabudol

pripomenúť, že preňho je veľmi dôležité to, že má doma pre túto svoju záľubu pochopenie. Nielen od manželky, ale aj detí a vnukov, ktorí mu veľmi fandia.

Na trati si p. Vaňo získal všetkých divákov. Najväčší potlesk mu patril, keď dobehol do cieľa a preteky zakončil stojom na hlave. Potom už nasledovalo len slávnostné vyhlásenie výsledkov a ukončenie tohto pekného, športového popoludnia. Ocenení boli prví traja pretekári v 4 kategóriách a cenu si odniesol aj najstarší účastník Tiborko Vaňo. Zaželali sme mu, aby mu jeho optimizmus, nadšenie a elán vydržali čo najdlhšie a o rok aby sme ho znovu privítali na našej Suchovskej 15-tke.

H.T.

A otec Zajko už aj otváral dverka a prvý vybehol von. Za ním Ušiačik a posledná utekala Zajačulka. Behali, skákali a naháňali sa po zelenej trávičke. Ušiačik sa s oteckom Zajacom tak naháňali dolu vrškom, že nestíhali ani nôžkami prepletať. Ale v tom milému Zajkovi čosi vážneho vhušlo do hlavičky, že zabudol zadné labky poslať za prednými a skotúľal sa dolu briežkom na čistinku. Zajačulka i Ušiačik sa chceli zasmiať, ale otecko Zajac mal „ňucháčik“ veľmi prísny a hneď povedal: „Dost' bolo behania i skákania, dost'! Teraz ma počúvajte. Jar je tu a zanedlho bude i Veľká noc. Treba nám namaľovať vajíčka.

Po tak vážnej reči zväznela i Zajačulka aj malý Ušiačik. Podoprela si Zajačulka múdru papuľku labkou a húpala, húpala až vyhúpala, že sa do maľovania pustia ešte dnes, lebo ktovie či do Veľkej noci slniečko už iba zo dva razy nevyjde? Ved' akože to Zajkovci môžu tak presne vedieť, keď nemajú kalendár?

Nuž prehodila si Zajačulka čistú zásterku, na chrbát si vzala veľký kôš a vybrala sa na cestu. Ved', keď chcú

Ako zajkovci maľovali vajíčka

Otec Zajko v poslednom čase častejšie vstával z piecky, utieral labkou zarosený oblôčik a skúmovými očkami hľadel von. Ale iba pokrútil hlavou, akoby sa mu niečo nevidelo a poďho zase k teplej piečke!

Až jedného dňa strihol uškami, pomykal fúzikmi a povedal svojej pani Zajačulke a synovi Ušiačikovi: „Môžeme už otvoriť chalúpku a nemusíme sa báť, že nám do nej nafúka snehu a ľadu. Môžeme sa už i po hore prebehnúť a nemusíme sa báť, že nám pazúriky na labkách odsakáču, alebo fúziky primrznú v snehu. Nemusíme sa už ničoho obávať, lebo je jar!“

Zajkovci maľovať vajíčka, musia ich najprv kúpiť od starej Kvkok.

Stará Kvkok je sliepka na horárovom dvore. Býva vždy našuchorená a očiskami stále blýska, ako by chcela niekoho d'obnúť. Najlepšie by bolo nemať s ňou nič dočinenia, ale Kvkok znáša veľmi pekné biele vajíčka. Zajkovci už po dve jari vzali od nej vajíčka na maľovanie a vždy sa tak krásne vydarili, že hádam v celom kraji nebolo takých. Nuž teda zamierila i túto jar Zajačulka na horárov dvor.

Stará Kvkok sedela v sene na svojom hniezde a driemala. Perie mala ako vždy našuchorené na všetky strany a malé zlostné očká boli zažmúrené. Ale teraz Kvkok nebola zlostná, ani nahnevaná. Naopak, oddávala sa príjemným myšlienkam. Pod ňou, pod teplými pierkami ležalo desať krásnych bielych vajíčok. Kvkok ich už niekoľko dní zohrievala a snívala o krásnych žltých kuriatkach, na ktoré bola veľmi pyšná. Kvkok by snívala svoj krásny sen i ďalej, keby na dvor nebola vyšla gazdiná. Začala rozhadzovať

zrno. Všetka hydina sa rozbehla za zrnom. Milá Kvkok zabudla na biele vajíčka a hybaj! Hrnula sa svojimi silnými krídlami a chcela dohoniť to čo zameškala. Ako tak zobkala, stretla sa so svojou kmotrou Čvkok, čo mala hniezdo na druhej strane dvora. Začali sa rozprávať: „Vieš čo, Kvkok?“ „Neviem, Čvkok.“ A tu sa Kvkok dozvedela všetky klebety, čo za posledné dni zmeškala, že kohútik Tik sa pobil s kohútkom Pikom, že pes Dunčo ponaháňal hus Gagu, lebo mu stupila na labku, a že kocúr Muro ..., ale v tom Kvkok vykričala: „Moje krásne biele vajíčka!“ a bežala čo jej krátke nohy stačili a zastala pred prázdny hniezdom...

S veľkým krikom a trepotaním sa Kvkok vrátila naspäť do dvora.

Čo myslíte deti, kde zmizli Kvkok jej krásne biele vajíčka? Ak budete trpezliví, dočítate sa koniec príbehu v ďalšom čísle.

A.M.

Hra na veвериčky

Ak ste na výlete v prírode, v lese či niekde na lúke a túžite sa vyšantíť, zahrať sa, skúste hru na veveričky. Je zábavná a navyše vhodná pre neposedov.

- vek 6 rokov a viac
- chlanci i dievčatá
- počet 5 a viac
- potrebujeme - šušky

Postup:

Deti si nazberajú veľké množstvo šušiek, približne 100.

Vyznačíme na lúke obdĺžnik dlhý 60 metrov a široký 20 metrov, rozdelíme ho na tri dvadsaťmetrové pásma. Pásmo na ľavom konci patrí veveričkám, v prostrednom štvorci sa pohybuje kuna, úhlavný nepriateľ veveričiek a pravý krajný štvorec predstavuje oblasť bohatú na oblúbenú veveričiu potravu - šušky.

Šušky musíme rozhodíť po celom pásme.

Každá veverička si v ľavom štvorci označí svoje hniezdo - položí tam časť odevu, napr. čiapku alebo teplákovú bundu.

Odtiaľ podniká výpady za šuškami a vždy, keď sa jej podarí bezpečne prebehnúť prostredným pásmom, smie si v pravom štvorci vziať jednu šušku. Ak sa s ňou vráti späť bez toho, že by ju chytila kuna, uloží si veverička korisť do svojho hniezda a hneď potom podnikne novú výpravu za šuškou.

Kunu predstavuje buď sám vedúci, alebo jeden z najrýchlejších a najvytrvalejších bežcov. Každý hráč, ktorého sa dotkne v prostrednom pásme, by mal byť podľa námetu hry z hry vyradený, pretože veverička sotva kedy vyviazne z kuních pazúrov. Ale hra je hra a vyradovací princíp použijeme len vo výnimočných prípadoch - nepripravíme predsa deti o radosť z hry. Tak je veverička, ktorú v prostrednom pásme chytila kuna, vyradená z hry len dočasne, na tak dlho, dokiaľ kuna nechytí ďalšiu veveričku. I tak je to trest, pretože hráč stráca čakaním veľa drahocenných sekúnd, ktoré jeho súper využije k získaniu ďalších šušiek. Veveričky totiž medzi sebou súťažia, ktorá bude mať najviac šušiek vo svojom hniezde. Hra trvá tak dlho, dokiaľ nie sú všetky šušky z pravého štvorca odnesené.

M.

Zdravím všetkých súťažiacich a blahoželám im!!!

Vo februárovom čísle som vyhlásil súťaž a prišlo 6 správnych odpovedí. Vylosoval som 3 výhercov.

Sú nimi: Babišová Marianna, Purgiová Mária, Spustová Simona.

Výhercovia si môžu prísť pre výhry v piatok po sv. omši. Ešte raz srdečne blahoželám! Váš Mravček Zvedavček.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na apríl

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

4. apríla – 1. piatok v mesiaci

Zvončín 7.30 Suchá 18.00

5. apríla – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

6. apríla – 5. pôstna nedeľa

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30; Zvončín 9.00; Suchá 18.00

13. apríla – Nedeľa utrpenia Pána, Kvetná nedeľa

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

17. apríla – Zelený štvrtok

Suchá 18.00

18. apríla – Veľký piatok, prísny pôst

obradu Suchá 17.00, adorácia pri Sv. oltárnej do 21.00

19. apríla – Svätá sobota

vyloženie Sv. oltárnej k celodennej poklone 8.30

Obrady veľkonočnej vigílie - Suchá 19.30

20. apríla – Veľkonočná nedeľa

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

21. apríla – Veľkonočný pondelok

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

27. apríla – 2. veľkonočná nedeľa

nedeľa Božieho milosrdenstva

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Marec v našej farnosti

Zosnulí:

+ 10.2., František Madeja, Suchá, 74.r.

+ 27.2., Jozefa Surová, Suchá, 74.r.

+ 27.2., Ernestína Kuracínová, Suchá, 83.r.

+ 17.3., Helena Hřčková, Zvončín, 90.r.

+ 24.3., František Horváth, Suchá, 64.r.

Pokrstení:

* 8. 1.2003, Adela Danišová, Košolná

Sviatosť manželstva uzavreli:

1.3. Andrej Nikodém a Iveta Gergelová

APRÍL 2003

Pôstne a veľkonočné obdobie

Ut 1 Hugo, biskup

Št 2 František z Paoly, pustovník

Št 3 Richard, biskup

Pi 4 Izidor, biskup, učiteľ Cirkvi

So 5 Vincent Ferrer, kňaz

Ne 6 5. pôstna nedeľa

Po 7 Ján Krstiteľ de la Salle, kňaz

Ut 8 Ema

St 9 Demeter

Št 10 Ezechiel

Pi 11 Stanislav, biskup, mučeník

So 12 Július I., pápež

Ne 13 Kvetná nedeľa, nedeľa utrpenia Pána

Po 14 Justína

Ut 15 Peter Gonzales

St 16 Bernadeta, panna

Št 17 Zelený štvrtok

Pi 18 Veľký piatok

So 19 Svätá (Veľká) sobota

Ne 20 Veľkonočná nedeľa

Po 21 Veľkonočný pondelok

Ut 22 Sotér a Kajus, pápeži

St 23 Vojtech, biskup, mučeník

Št 24 Juraj, mučeník

Pi 25 Marek, evanjelista

So 26 Klétus a Marcelín, pápeži

Ne 27 2. veľkon. nedeľa, Božieho milosrdenstva

Po 28 Peter Chanel, kňaz a mučeník

Ut 29 Katarína Sienská, panna, učiteľka Cirkvi

St 30 Pius V., pápež

Výročia, významné cirkevné akcie

13.4.

18. medzinárodný deň mládeže

16.4.

biskupská vysviacka
Mons. Dominik Tóth
a Mons. Vladimír Filo,
pomocní biskupi (1990),
Bratislava - Trnava

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá
nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.
Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa
3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok